

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci obvineného **T. F. a spol.** za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c/ Tr. zák. a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., **na neverejnom zasadnutí 14. marca 2017, o sťažnosti obvineného M. K.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 22. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **žiadosť obvineného M. K., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.** Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným M. K., nar. X., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov neukladá.**

Uznesenie (doručené prokurátorovi 24. februára 2017, obvinenému a obhajcovi zhodne 28. februára 2017) napadol obvinený M. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. Z. R. 3. marca 2017 sťažnosťou. V nej odkázal na dôvody uvedené v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo 6. februára 2017, na vyjadrenie pri rozhodovaní o nej

a na rozhodovanie o jeho predchádzajúcej žiadosti 9. novembra 2016, kedy boli u neho zmenené väzobné dôvody, v dôsledku čoho nebol do 22. novembra 2016 v kolúznej väzbe a počas tejto doby sa nesprával v rozpore s poriadkom proti režimu. Zo 16 spoluobvinených osôb je v súčasnej dobe vo väzbe T. F., R. B. a on, ostatní obvinení boli prepustení z väzby a sú stíhaní na slobode. Z uznesenia o vznesení obvinenia žiadnym spôsobom nie je dôvodné, že by práve on mal byť nejakým organizátorom, resp. ústrednou postavou zločineckej skupiny. Ani jeden z obvinených, a to ani spolupracujúci obvinení nevedeli vypovedať ohľadne jeho osoby k zločineckej skupine. Nemožno súhlasiť, že jeho trestná činnosť je v súčasnosti preukázaná výpoveďami svedkov N. M., N. S., N. A. a F. Š., ktoré spochybnili ich zainteresovanosťou na veci, vplyvom N. M. na jeho družku N. A., ktorú mal týrať, a preto je opäť vo väzbe. Výpovede svedkov uskutočnené za výmenu, za beztrestnosť, môže kompromitovať spravodlivosť a takáto výpoveď môže byť predmetom manipulácie výmenou za získanie výhod, osobnej pomsty, čo vyplýva z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva. F. Š. on nikdy nevypočúval, čo je zrejme zo spisu OO PZ Sládkovičovo ČVS: ORP-487/SL-GA-2009, ktorý je súčasťou spisu v tejto veci. Vo výpovedi svedka F. Š. je uvedené, že „ho nikto nenaučil, ako má vypovedať, ale jeden z policajtov mu prečítal pár riadkov z výpovede M., aby nemal obavy, ...“, čo vyvoláva podozrenie z marenia spravodlivosti. K výpovedi svedkyne A. B. uviedol, že jeho list sa ku nej nemal dostať, urobil chybu, čo ľutuje, ale sa to stalo za situácie, keď mu nechodili listy, nebola povolená návšteva a družke chcel odkázať, že je v poriadku a táto svedkyňa ho nabádala, že jeho list odovzdá jeho družke. Nie je ale pravdou, že posielal listy cez tretie osoby a že kontaktoval potencionálnych svedkov, ktorí majú byť vypočutí v údajnej ekonomickej trestnej činnosti, pre ktorú mu nebolo vznesené obvinenie. Úkony prichádzajúce do úvahy môžu byť vykonané aj bez väzobného stíhania. Dôvodenie sudcu, že od posledného rozhodovania o jeho väzbe došlo k zmenám, ktoré tieto dôvody väzby zostávajú s poukazom na výpoveď svedkyne A. B. z 26.9.2016, je nenáležité, pretože ten istý sudca 9.11.2016 pri rozhodovaní o jeho väzbe zrušil dôvod kolúznej väzby. Úkony sú síce vykonávané, ale ak niektorý z obvinených požiada o prepustenie z väzby, takmer pravidelne sa objaví nová výpoveď N. M., v ktorej opakuje predošlé výpovede a okrem nich na neho nikto nič nepovedal. Nemá prečo a koho ovplyvňovať, kolúzne sa správať. Doteraz nebol súdom trestaný, žil a správal sa v súlade so spoločenskými normami. Nebol podnikateľ, spoločník ani konateľ a nemá v akej trestnej činnosti pokračovať. Naopak mal riadne zamestnanie, družku, s ktorou žil v spoločnej

domácnosti. Chce v riadnom spôsobe života pokračovať. Dôvody kolúznej väzby odpadli, v napadnutom uznesení nie sú uvedené žiadne konkrétne objektívne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti. Súd je povinný pri rozhodovaní o väzbe odôvodniť konkrétnymi skutočnosťami obavu z konania obvineného uvedené v § 71 ods. 1 Tr. por., pričom nebezpečenstvo tohto konania musí byť tak naliehavé a akútne, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné obvineného izolovať. Absencia materiálnych podmienok dôvodnosti väzby mohol súd prípadne nahradiť väzbu jej náhradnými inštitútmi ponúkanými obvineným. Väzba v trestnom konaní má vždy formu predbežného opatrenia pre realizáciu riadneho a spravodlivého procesu, a nie prevažne povahu preventívnu a už vôbec nie povahu satisfakčnú, či dokonca represívnu. Navrhol, aby súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, toto zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu, prípadne mu uložil dohľad probačného a mediačného úradníka.

Sťažnosť obvineného bola na vedomie zaslaná 7. marca 2017 prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), ktorý nevyužil právo vyjadriť sa ku nej.

Spis so sťažnosťou bol sťažnostnému súdu zaslaný 9. marca 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), ako sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Zo spisu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a vyšetrovacieho spisu Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016 (ďalej len spisový materiál) je zrejmé, že uznesením vyšetrovateľa z 2. mája 2016 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne bolo vznesené obvinenie, okrem iného aj M. K. pod bodmi 14/ – 1/, 5/, 11/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c/ Tr. zák.

a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Skutky, pre ktoré je obvinený trestne stíhaný, sa mali stať tak, že - skutok pod bodom 1/, štvrtá odrážka - obvinený M. K., vystupujúci pod prezývkou „M.“, ako príslušník Policajného zboru SR zaradený na funkciu referent s územnou a objektívnou zodpovednosťou Obvodného oddelenia PZ Sládkovičovo plnil úlohy v prospech vetvy pod vedením obv. T. F., prezývaný „V. T.“ alebo „I.“, s územnou pôsobnosťou tzv. „maďarov“, teda oblasť juho – západného územia Slovenskej republiky, maďarsky hovoriacim obyvateľstvom, a to predovšetkým okolie Šamorína, Dunajskej Stredy, Komárna a Galanty v rámci zločineckej skupiny „T.“, spočívajúcej najmä v získavaní informácii z policajných evidencií vo vzťahu k osobám a vozidlám, ktoré následne odovzdával ďalším členom vetvy, zadavažovanie osobných dokladov vystavených na tretie osoby v súvislosti s výkonom svojho povolania a poskytovanie ďalších informácií, ktoré sa dozvedel ako príslušník PZ pri výkone služobnej činnosti.

Skutok pod bodom 5/ - v presne nezistený deň v období od 19.04.2009 do 31.08.2009 obv. M. K. v už uvedenom služobnom zaradení, po tom čo mu N. M., o ktorom mal vedomosť, že je členom zločineckej skupiny všeobecne známej ako „T.“, potvrdil na bližšie nestotožnenom mieste na území SR, že je páchatelom trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák., vedenom na OO PZ Sládkovičovo, pod ČVS: ORP-487/sl-ga-2009, kde ako poškodený vystupuje L. B., nar. 13.02.1972, prezývaný „B.“, povedal obv. M. K. N. M., že sa celá táto vec na polícii len rieši a nič konkrétne nemajú a vedel by N. M. v tejto trestnej veci pomôcť, na čo mu N. M. odvetil, že už ho kontaktoval poškodený L. B. a za zmenu výpovede požaduje od neho sumu vo výške 10 000 Eur, čo je veľa, ale je ochotný dať sumu 1 000 Eur policajtovi, ktorý toto trestné konanie vybavuje, alebo B., ak sa to vyrieši a jeho sa to nedotkne, na čo obv. M. K. uviedol, že prvotné úkony idú cez jeho kolegu P. K. a treba, aby svedok F. Š., prezývaný „F.“ popísal útočníkov aj motorové vozidlo, ktoré ich vytlačilo z cesty úplne inak ako bola realita, na čo N. M. dohodol s obv. M. K. termín výsluchu osoby pod prezývkou „F.“ ako aj poškodeného L. B., po ktorom obv. M. K. vyniesol z objektu OO PZ v Sládkovičove zápisnicu o výsluchu svedka, ktorú ukázal osobe L. D.,

činnej v prospech vetvy a zaradenej pod N. M., aby sa presvedčil, že je všetko tak, ako sa s N. M. dohodli, pričom uvedené skutočnosti ohľadom výpovede svedka zopakoval obv. M. K. N. M. aj do telefónu, keď v prítomnosti L. D. vyplácal N. M. L. B. odmenu vo výške 400 Eur za krivú výpoveď, ktorú podal v procesnom postavení svedka, na čo následne N. M. odovzdal aj obv. M. K. odmenu za uvedenú službu vo výške 200 Eur s odôvodnením, že to je pre neho a pre kolegu P. K. na „kávu“, čoho reakciou bolo ohradenie sa OBV. M. K., že to nebolo potrebné, lebo on to pre peniaze nerobil a jeho cieľom je stať sa členom zločineckej skupiny „T.“, ako sa ostatne v minulosti viackrát pred N. M. vyjadril a túto službu vykonal s úmyslom osvedčiť sa v rámci zločineckej skupiny všeobecne známej ako „T.“, čím týmto konaním obv. M. K. ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, keďže vedome zakryl iný trestný čin a jeho páchatel'a.

Skutok pod bodom 11/ - v bližšie nezistený deň na začiatku roka 2013, na doposiaľ nezistenom mieste si obv. M. K. v už uvedenom služobnom postavení a súčasne ako osoba činná pre vetvu objednal z dôvodu vzájomných sporov na pracovisku s nadriadeným JUDr. V. B., nar. X. (ďalej len poškodený), podpálenie jeho osobného motorového vozidla u ďalšieho člena vetvy obv. R. B., ktorý dňa 22.04.2013 spolu s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou prišiel do miesta trvalého bydliska poškodeného JUDr. V. B. v obci Z., kde detským plastovým samopalom červenej farby na vodu, ktorý v nádržke na vodu žltej farby obsahoval benzín, postriekal osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octávia Combi, bielej farby, Ečv: G. zaparkované pod dreveným prístreškom nachádzajúcim sa pri plote na pozemku, kde stojí rodinný dom poškodeného a následne doposiaľ nezisteným spôsobom benzínom poliate časti zapálil, čím došlo k úplnému zhoreniu osobného motorového vozidla zn. Škoda Octávia Combi, ako aj vecí nachádzajúcich sa pod dreveným prístreškom, a to 4 kusov letných pneumatík zn. Yokohama o rozmeroch 185/45 R 14, 4 kusov zimných pneumatík zn. Dunlop o rozmeroch 195/65 R 15 spolu s plechovými diskami, 30-tich m² drevených dubových parkiet, 60-tich m² terasových drevených dosiek zo sibírskeho smrekovca, 40-tich m² trapézovej strešnej krytiny spolu s krovom a požiarom bolo poškodených aj 25 m² dlažby šedej farby a trávnicový plot od ulice o výške 220 cm a dĺžke 10 m, a teda popísaným spôsobom obvinení z pomsty úmyselne poškodil cudziu vec a spôsobil tak poškodenému škodu vo výške minimálne 11 701 Eur.

Obvinený M. K. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2016, sp. zn. 6 Tost 19/2016, vzatý do väzby z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba u neho začala plynúť 2. mája 2016 o 05.00 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Lehota trvania väzby u tohto obvineného bola predĺžená uznesením sudcu pre prípravné konanie z 9. novembra 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016, o sedem mesiacov, teda do 2. júla 2017. Zároveň bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, nebola prijatá záruka za ďalšie správanie obvineného a nebol prijatý písomný sľub obvineného.

Žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu zo 6. februára 2017 bola doručená prokurátorovi 9. februára 2017, ktorý ju 16. februára 2017 predložil sudcovi pre prípravné konanie. Zároveň navrhol zamietnuť žiadosť obvineného, ponechať ho vo väzbe pri nezmenených dôvodoch väzby, neprijatť záruku a väzbu nenahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Sudca pre prípravné konanie zaslal vyjadrenie prokurátora na vedomie obvinenému a jeho obhajcovi. Všetkým procesným stranám súčasne oznámil termín rozhodovania o žiadosti obvineného. Dňa 22. februára 2017 po zákonom poučení vypočul obvineného M. K. v prítomnosti obhajcu a prokurátora. Následne sudca pre prípravné konanie rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom uznesení.

V odôvodnení toho uznesenia sudca pre prípravné konanie poukázal na obsah žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a na obsah vyjadrenia prokurátora k tejto žiadosti. Následne konštatoval, že trestné stíhanie obvineného považuje aj v tomto štádiu trestného konania za dôvodné a doteraz vykonanými procesnými úkonmi orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k rozptýleniu podozrenia z páchania trestnej činnosti obvineným M. K.. Pri dôvodnosti tohto trestného stíhania existuje aj dôvodnosť väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Od posledného rozhodovania o väzbe obvineného došlo

k zmenám, ktoré tieto dôvody väzby zostrujú, a to v súvislosti s výpoveďou svedkyne A. B. z 26. septembra 2016 (zväzok č. 14, č.l. 5212-5220). Z tejto výpovede vyplýva, že obvinený sa mal kolúzne správať spôsobom obchádzania kontroly korešpondencie a odosielanie listov tretím osobám prostredníctvom spoluväzňov. Išlo o kontaktovanie sa obvineného na osoby, ktoré majú byť vypočuté ako potenciónálni svedkovia v údajnej ekonomickej trestnej činnosti, ktorú mal obvinený páchať a za ktorú mu doposiaľ nebolo vznesené obvinenie. Zo strany obvineného existujú teda konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že by mohol ovplyvňovať vyšetrowanie, svedkov alebo spoluobvinených. Prítomná je aj existencia preventívnej väzby, keďže táto svedkyňa vypovedala aj k skutočnostiam týkajúcich sa ďalšej trestnej činnosti obvineného M. K.. Teda naďalej existuje aj hrozba pokračovania v trestnej činnosti, čo je konkrétnou skutočnosťou odôvodňujúcou dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Správanie obvineného vo výkone väzby a jeho osoba nedáva predpoklady k tomu, aby mohol byť nahradený výkon väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obvinený síce v žiadosti navrhol prijať jeho písomný sľub, ktorý však sudcovi pre prípravné konanie nepredložil, a preto sa ním ani nezaoberal.

Uvedené preukazuje, že konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo bolo vykonané v súlade so zákonom. Ani samotné napadnuté uznesenie netrpí takými chybami, pre ktoré by bolo potrebné ho zrušiť. Naopak výroková časť tohto uznesenia, ako aj jeho dôvody sú zákonné.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obvineného najvyšší súd dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Skutky, za ktoré je obvinený trestne stíhaný, sú výsledkom doposiaľ získaných dôkazov založených v spise, na čo je správne poukázané v napadnutom uznesení, pričom vyšetrowanie tejto veci, vzhľadom na jej rozsiahlosť, je iba v začiatkoch. Obvinený usvedčujúce výpovede obvinených a svedkov iba spochybňuje, ale nevyvracia. Obvinený zavádza aj ohľadne výpovede svedka F. Š., pretože z tejto výpovedi z 21. júla 2016 (č.l. 5070-5082) nepochybne vyplýva to, že tento svedok pred týmto výsluchom bol oboznámený príslušníkmi polície s predmetom jeho výsluchu ohľadne postupu vypočúvajúceho policajta P. K., bez toho, aby bol nejakým spôsobom navádzaný na krivú výpoveď. Svedectvo A. B. ohľadne nedovolenej korešpondencie obvineného počas väzby z 26.9.2016 nepochybne preukazuje kolúzne správanie obvineného, čo zvyšuje obavu z takéhoto jeho správania sa do

budúcnosti, a preto zakladalo u neho dôvod väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Okrem toho táto svedkyňa vo výpovedi potvrdila aj to, že obvinený jej poslal svoj spis (č.l. 5306), čo dostal od polície, že z čoho je obvinený. Z toho je zrejmé, že obvinený sa kolúzne správal vo vzťahu k veci, pre ktorú bol vo väzbe a nie iba k ekonomickej trestnej veci, kde mu obvinenie nebolo vznesené, na čo obvinený tiež poukázal.

Najvyšší súd, rovnako ako sudca pre prípravné konanie z hora uvedených dôvodov dospel k záveru, že skutky, pre ktoré je obvinený M. K. trestne stíhaný, sa stali, tieto majú zákonné znaky trestných činov a doposiaľ získané dôkazy preukazujú podozrenie, že ich spáchal obvinený. Bez akýchkoľvek pochybností bola preukázaná aj obava, že obvinený v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude pôsobiť na svedkov, spoluobvinených, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo bude pokračovať v trestnej činnosti. Tým sú u obvineného dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Obvinený v sťažnosti navrhol uložiť mu dohľad probačného a mediačného úradníka a na podklade toho ho prepustiť z väzby na slobodu. Sudca pre prípravné konanie napadnutým uznesením nenahradil väzbu u obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd prioritne rozhodoval o sťažnosti obvineného, nakoľko ide o sťažnostné konanie. Keďže dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná, teda že do úvahy neprichádza prepustenie obvineného z väzby na slobodu, nebol dôvod, aby rozhodoval o nahradení väzby uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka. Na základe toho o návrhu obvineného nerozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2017

JUDr. Štefan Michálik, v. r.
predseda senátu

Vypracoval JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová